

Sustenabilitatea oraşului inteligent

Drd. arh. Bardia TALAEIAN

Universitatea de Arhitectură și Urbanism "Ion Mincu", Bucureşti

„A fi Modern nu este o Modă, este o stare de fapt. Trebuie să înțelegem istoria, iar cel care o înțelege știe cum să găsească continuitatea între ceea ce a fost, ceea ce este și ceea ce va fi.”

Le Corbusier

Mereu a fost un început, mereu a fost o istorie și o poveste, mereu o legendă, un oraș, o țară!

Trecerea timpului mereu ne-a ajutat să fim moderni și să modernizăm tot ce depinde de viața noastră, orașele merg spre un drum de modernizare cu o viteză foarte mare dar această viteză nu este ceea ce ne ajută mereu.

Uneori ne gândim la locul unde mergem acum, unde locuim și trecem peste fără să aruncăm măcar o privire ...

Distanța între istorie și tehnologie devine din cea ce mai lungă, tehnologia ne duce către un viitor necunoscut și istoria este trecutul nostru, care este de fapt punctul nostru de zero și unde am pornit noi totul.

Orașele se schimbă!

Orașele se schimbă și se modernizează în continuare fără nicio oprire sau așteptare. De fapt această trecere rapidă și necunoscută a timpului, această viteză poate conduce la uitarea trecutului și a istoriei. Cu toții suntem de acord cu tehnologia modernă și modernizarea orașelor.

Schimbarea lor reprezintă lucruri complet normale pentru aceasta epocă, dar în anumite situații, locuri și poate orașe deja nu mai există istorie, dacă nu mai există istorie nu există nici patrimoniu și dacă nici patrimoniu nu există nu mai știm nici de început sau de tradiție și o să simțim lipsa lor în viitor.

Uneori nu poate fi modernizarea o soluție bună, uneori trebuie să avem o altfel de schimbare, o schimbare care este combinată cu trecutul nostru cunoscut și viitorul necunoscut, cea ce este de fapt este o combinație este o schimbare cu respect față de istorie și fără semne de întrebare. Trebuie să înțelegem istoria ca să putem să înțelegem și ceea ce urmează!

Sunt multe lucruri care ne influențează viața și pe care, din păcate, nu le înțelegem. Timpul se încadrează, cu succes, în această categorie și ca urmare ne rămâne și trecutul necunoscut și uitat.

Trebuie mers paralel cu cele două elemente importante ale vieții adică, trecut și timpul, care pot să aibă un rezultat bun și reușit pentru viitor cât de cât mai clar și cunoscut.

Orașele sunt o coordonată indispensabilă a vieții, pentru majoritatea dintre noi. Ele ne definesc existența, ne modelează felul de a fi din punct de vedere comportamental. Orașul poate funcționa numai prin efortul cumulativ al ideilor vizionare și eficiente, prin implicarea tuturor, de la primar, organizații civice, organizații nonguvernamentale, arhitecți, oameni de afaceri, planificatori până la omul de rând.

Evoluția orașului

Evoluția orașului se reflectă cel mai bine în țesutul urban. Se poate observa cu ochiul liber cum lucrurile au decurs de la un țesut clasic, tradițional, la un oraș planificat, subordonat regulamentelor urbanistice, primind astfel o nouă ordine, o nouă ierarhizare a activităților și a spațiilor, o nouă legătură cu teritoriul și o identitate modernă. Arhitectura și urbanismul sunt cele două elemente care determină imaginea țesutului urban. Îi dau direcția de dezvoltare valabilă pentru o lungă perioadă de timp, rezolvarea arhitecturală fiind astfel de foarte mare importanță prin modul în care reușește să concretizeze o intervenție justificată la nivel urban.

Foarte importantă pentru menținerea în viață a unui monument istoric este valoarea de contemporaneitate. Aceasta presupune posibilitatea de a echivala o clădire istorică cu una modernă din punct de vedere al structurării spațiilor și al programului de arhitectură oferit. Altfel spus este vorba despre posibilitatea de utilizare a unei astfel de clădiri, de integrare a unei funcțiuni valabile în prezent. Un monument istoric are și o mare valoare artistică, fiind o formă de exprimare a unor tendințe culturale specifice timpurilor sale de naștere.

Istorie și schimbare sunt cele două elemente importante și principale care trebuie să fie și legate, și această legare trebuie să o facem noi, ele împreună sunt cheia de a afla viitorul și este singura noastră soluție.

Orașul caracterizat printre altele de istoria populației sale, este cel mai important loc cultural, sursă a tradițiilor și izvor al trecutului. Lupta continuă de afirmare a caracterului local este ușor lizibilă în edificiile umane, care păstrează mereu amintirea unui fragment din conștiința generală, important la un anumit moment dat.

„Orașul și mediul urban reprezintă cea mai importantă și per total cea mai de succes încercare a omului de a reface lumea în care trăiește într-un mod cât mai apropiat de dorințele inimii sale. Însă, dacă orașul este lumea creată de om, este de aici înainte lumea în care este condamnat să trăiască. Așadar, indirect și fără conștiința clară a sarcinii sale, în construirea orașului, omul s-a reconstruit pe sine.”²⁷

Sustenabilitate

Pentru sustenabilitatea unei oraș cu tehnologia high-tech sau mai bine spus orașul inteligent apar mereu probleme sociale și culturale, cele care de fapt au părut de la început acestei dezvoltare și sunt pornite din lipsa de educație istorică care din păcate sunt vizibile azi și o să fie în viitor.

Orașele mereu au avut rolul principal și mereu au avut efecte de asupra numeroase activități importante în cadrul unei societăți.

Planificare urbană, sistem de transport public și promovare culturii și a tradițiilor sunt exemple bune și vizibile care sunt legate de sustenabilitatea unei oraș, și ele nu mereu depind de modernizare sau tehnologie, uneori ele se dezvoltă dar cu lipsa de educației.

„Prin educație se formează un popor cu o conștiință unitară și o civilizație proprie. Mai mult ca altă dată, înțelegem cât de importantă și necesară este această sarcină pentru cei care ne vor determina viitorul. Studiul este parte al acestui drum educațional către reconstruirea spiritului uman.”²⁸

<http://www.actionamresponsabil.ro/orasele-viitorului>

²⁷ Buijs, S., Tan, W., Tunas, D., *Megacities, Exploring a Sustainable Future*, Rotterdam: 010 Publishers, 2010, pag. 212.

²⁸ Foucault, Michel, *Cuvintele și lucrurile*, București, ed Univers, 1996, pag. 20
